

[Statsministeren]

EØF-traktaten eller direktiver. Det vigtigste eksempel er tiltrædelseslovens § 5, der indeholder en sådan bemyndigelse vedrørende lovgivningens krav om indfødsret, bopæl og hjemsted i Danmark.

Spm. nr. S 188

Til *socialministeren* (21/11 90) af:

Qvist Jørgensen (S):

»Finder ministeren det acceptabelt og juridisk korrekt, at en anbringende kommune åbenbart kan skalte og valte med anbringelsesforanstaltninger og behandlingsmuligheder for klienter med svære psykiske sygdomme?«

Begrundelse

Efter en beskrivelse af en konkret sag (jf. Plejehjemslederen nr. 20, 1990, der igen refererer til Vejle Amts Folkeblad) kan ændringer i anbringelse tilsyneladende ske uden hensyntagen til klienters behov. Det er spørgerens indtryk, at den konkrete sag ikke er enestående.

Svar (29/11 90):

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg har bemærket, at spørgeren i begrundelsen henviser til en artikel i Plejehjemslederen nr. 20, 1990, hvoraf det fremgår, at ændringer i anbringelse tilsyneladende kan ske uden hensyntagen til klientens behov. I artiklen i Plejehjemslederen er omtalt en sag om en psykotisk beboer i OK-hjemmet Jelling Have, der er et plejehjem efter bostandslovens § 79 for personer med psykiatiske lidelser beliggende i Jelling Kommune. Ifølge artiklen er beboeren af sin hjemkommune Egtved blevet flyttet fra plejehjemmet til en selvstændig bolig, eventuelt bofællesskab.

Efter bostandslovens § 83, stk. 2, kan krav om fraflytning af boligen for beboere i plejehjem og beskyttede boliger efter bostandslovens § 79 kun gennemføres, såfremt kravet støttes på forhold, der kan sidestilles med en af de i lejlovens kapitel XIII nævnte opsigelsesgrunde. Afgørelsen kan indbringes for de sociale ankemyndigheder.

Jeg kan derfor ikke tage stilling til den konkrete sag, som i øvrigt er mig ubekendt.

Jeg kan imidlertid oplyse følgende:

Bestemmelsen blev indført med virkning fra 1. januar 1988 for at beskytte beboerne mod

uønsket fraflytning f.eks. i tilfælde, hvor kommunen af økonomiske grunde ønskede, at beboeren skulle flytte fra et hjem beliggende uden for kommunen tilbage til et hjem i kommunen, hvor der var ledige pladser. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at krav om fraflytning dog bl.a. kan gennemføres, hvis beboeren ved sin benyttelse af boligen ikke iagttager god skik og orden, og hvis vægtige grunde gør det særlig magtpåliggende for kommunen at gennemføre en flytning. Sådanne vægtige grunde kunne være en vurdering af, om det pågældende plejehjem er et egnet opholdssted for den pågældende.

En pligt til en erstatningsbolig følger af, at den pågældende efter sin helbredstilstand opfylder betingelserne i bostandslovens § 79 for optagelse i et plejehjem. I denne forbindelse er der mulighed for, at en person, der hidtil har haft ophold i et plejehjem, kan anvises til andre boligformer. Dette kan især være aktuelt i tilfælde, hvor der flyttes fra et utidssvarende plejehjem med henblik på indflytning i en tidssvarende bolig, hvor der tillige kan tilbydes omfattende hjælp, f.eks. et bofællesskab.

Som anført kan kommunens beslutning om flytning indbringes for amsankenævnet. Endvidere vil den pågældende eller de, der varetager pågældendes interesser, eventuelt kunne ansøge om optagelse i en institution under amtskommunen.

Spm. nr. S 189

Til *socialministeren* (21/11 90) af:

Pernille Forchhammer (S):

»Kan ministeren oplyse, om Kulturministeriets bekendtgørelsesudkast om produktionskoler kommer til at betyde en indtægtstilbagegang for nogle af skolernes elever og i givet fald hvor stor en tilbagegang?«

Svar (29/11 90):

Socialministeren (Aase Olesen):

Kulturministeriet har oplyst, at bestemmelsen i bekendtgørelsesudkastets § 7 er blevet ændret, således at den nye bekendtgørelse ikke vil betyde indtægtstilbagegang for nogen af skolernes elever.

Jeg kan henholde mig hertil.